

[Indenrigsministeren.]

talte her, at jeg havde ved dette Lovforslags Fremsættelse fulgt de Konservatives Henstilling. Nu vel, det kan siges, at den er blevet fulgt — jeg har, inden denne Henstilling fremkom, her i Tinget gjort opmærksom paa, at vi, saaledes som Forholdene formede sig indenfor Hjælpekasserne, efter at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse var bortfaldet, maatte skride til en Revision af Hjælpekasseloven, bl. a. og ikke mindst fordi det ikke gik an, at man fjernede en Støtteforanstaltning baseret paa faste Regler, paa en specificeret Lovgivning, hvilende paa en nøje gennemført Statskontrol, og erstattede denne Lovgivning med den fulde Frihed for en bestaaende social Institution til overfor dette specielle Trangstilfælde, Arbejdsløshed, at yde, hvilken Hjælp det maatte passe den, til et hvilket som helst Beløb, indenfor en hvilken som helst Tid, thi baade Størrelsen af Beløbet, Hjælpen til den enkelte og det Tidsrum, i hvilket den kunde ydes, var i Forvejen, da Afsnit 3 i Loven af 4. Marts 1924 angaaende Arbejdsløshedsforsikring endnu var gældende, fikseret.

For saa vidt er denne Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hækkerup om min Følgagtighed overfor de Konservatives Henstilling rigtig, som jeg allerede paa et tidligere Tidspunkt har ment det rimeligt, at her maatte der ske Ændring, men jeg har ogsaa gjort opmærksom paa ved Lovforslagets Fremsættelse, at Lovforslaget maatte ses i Belysning af et andet Forslag, nemlig Forslaget om Tilvejebringelse af en Grundfond i de forskellige Arbejdsløsheds-kassers Krisefonds, og derved som et alvorligt og kraftigt Incitament til Kasserne til at oprette disse Fonds og sætte dem i Virksomhed.

Med andre Ord, man maa se dette Lovforslag i Belysning af et andet, som søger at udtage af Hjælpekassevirksomheden det Moment, som man i særlig Grad har maattet have sin Opmærksomhed henvendt paa i den nu snart afsluttede Vinter, saaledes at man derefter i Forvaltningen af Hjælpekasserne kan indskrænke sig til de hidtidige Forvaltningsformer og indskrænke sin Behandling af disse Sager til Løsning af Opgaver af den Karakter, der hidtil har foreligget for Hjælpekasserne.

Men det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven ved jo, at man blandt hans Meningsfæller har ment det ønskeligt at bidrage til Fremme af en saadan Revision ved efter at have stemt for en Række Bevillinger til Hjælpekassen her i Hovedstaden at stemme imod de Bevillingskrav, der i den seneste Tid har været rejst, og det, der er foregaaet her, er ligeledes foregaaet i en Række andre af Danmarks Byer; det er ganske den samme Opfattelse, der er kommet til Orde der overfor Hjælpekasserne blandt det ærede Medlems Meningsfæller.

Jeg forstaaer derfor ikke ganske, hvad det ærede Medlem mener med, at Tidspunktet for at fremsætte dette Forslag er særlig uheldigt. Det er daarligt valgt, siger det ærede Medlem. Mener da det ærede Medlem dermed at ville sige, at man bør blive i Tilstande, som fortsat overlader til hans Meningsfæller at foretage den simple Handling i de Hjælpekassebestyrelser, hvor de tal-mæssigt intet betyder, at stemme imod? Ja, hvis det er det ærede Medlems Mening, saa forstaaer jeg hans Bemærkninger; men hvis det er hans Mening at medvirke til paa een Gang at føre Hjælpekasserne tilbage til Løsning af de Opgaver, der hidtil har foreligget for dem, og at drage Omsorg for, at det sker indenfor Forsvarligheds Grænser, saa synes jeg, det er det rigtige Tidspunkt, hvorpaa dette Forslag er fremsat, og saa synes jeg, det ærede Medlem skulde have afholdt sig fra at skildre Ministeren som en særlig Optimist, der vilde have sat ind i sit Forslag, at det skulde træde i Kraft den 1. April.

Nej, jeg er aldeles ikke Optimist paa dette Punkt. Jeg havde slet ikke ventet, at dette Forslag, som er kommet saa sent til Behandling i denne Samling, skulde kunne gennemføres i denne Samling, hvis den sluttes — som jeg haaber vil blive Tilfældet — en af de første Dage i Paaskeugen. Men et Forslag omhandlende denne Sag kan, naar man vil basere det paa de Oplysninger, der kan tilvejebringes for den allerseneste Tid, først fremsættes henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen, og jeg har ment, at saaledes som Forholdene paa dette Omraade laa rundt om i mange af Landets Byer, var det rimeligt, inden denne Rigsdag hjemsendtes, at indbyde til en Forhandling om denne Sag paa Grundlag af et udfærdiget Forslag.